

ఎరువుల ధరల తగ్గింపు ఖాచకం

అంతర్జాతీయ మార్కెటలో ఎరువు ముదిపదార్థాల ధరలు తగ్గాయి. ఆ మేరకు ఎరువు విక్రయధరలు తగ్గాలి. ఎన్డిఎ ప్రభుత్వం నామమాత్రంగా ధరలు తగ్గించి, తానిచే సబ్సిడీ తగ్గించుకొని రైతాంగంపై భారం మోపుతున్నది.

పంటల ఉత్పత్తిలో నేడు ఎరువులు కీలకపొత్త పోషిస్తున్నాయి. రసాయన ఎరువులు వాడకుండా దిగుబడులు రాని పరిస్థితికి సేడ్యం చేరుకొంది. 1966లో సస్యవిషప్పం పేరుతో పాలకులు అధిక దిగుబడులకోసమంటూ విదేశాలనుండి ఎరువులు దిగుమతి చేసుకొన్నారు. అంతకుముందు పశువుల ఎరువు, వేరుశనగపిండి, వేపపిండితోపాటు కొద్దిమోతాదులో అమ్మానియా ఇతర ఎరువులను పైరుకు రైతులు ఉపయోగించారు. సస్యవిషప్పం పేరుతో ఎరువుల దిగుమతితో సాంప్రదాయ ఎరువుల వాడకం నామమాత్రమైంది. రసాయన ఎరువుల వాడకం వలన భూమి సారహీనంగా మారింది.

దేశంలో ఎరువుల వినియోగం గణనీయంగా పెరుగుతూ వుంది. 1951-52 సంగతిలో ఎరువుల వాడకం 70వేల టన్నులు వుంటే 2014-15 నాటికి రెండు కోట్ల 56 లక్షల టన్నులకు చేరుకొంది. అవసరానికి సరిపడా దేశంలో ఉత్పత్తి జరగకపోవటంవలన దిగుమతులపై ఆధారపడాల్సి వస్తున్నది. గత 19 సంవత్సరాల కాలంలో కొత్తగా ఒక్క ఎరువుల ఫ్లోక్టర్ కూడా దేశంలో నిర్మించబడలేదు. ఎరువుల ధరల నూతన విధానం అమలులోకి రావటంతో కోరమాండల్ ఫ్రిలైజర్ కంపెనీ యూరియా ఉత్పత్తిని 15 లక్షల నుండి 22 లక్షల టన్నులకు పెంచటానికి అనుమతిపొందింది. గత పది సంవత్సరాల కాలంలో ఎరువుల ఉత్పత్తి, దిగుమతి, వినియోగం ఈవిధంగా వుంది.

దేశంలో వివిధ రకాల ఎరువుల ఉత్పత్తి-దిగుమతి-వినియోగం(లక్షల టన్నుల్లో)									
సంవత్సరం	సతజని	భాస్వరం	పాటావ్	మొత్తం ఎరువులు	ఉత్పత్తి దిగుమతి వినియోగం				
2005-06	113.54	13.85	127.23	42.21	11.22	52.04	0	27.47	24.13
2010-11	121.57	44.93	165.58	42.23	38.02	80.50	0	40.49	35.14
2014-15	123.94	47.66	169.46	38.75	18.32	60.98	0	25.37	25.32

అధారం: కేంద్ర ఎరువుల మంత్రిత్వశాఖ. ఈనాడు 21-7-16

ఈ పట్టికను గమనిస్తే వినియోగ ఎరువుల్లో ఏదీ కూడా దేశంలో పూర్తిగా ఉత్పత్తి కావటం లేదని అర్థమౌతుంది. పొటాష్ పూర్తిగాను, నత్రజని, భాస్వరం ఎరువులు కూడా పెద్దవెత్తున దేశంలోకి దిగుమతి అవుతున్నాయి.

దేశంలో రైతాంగానికి అందుతున్న సబ్సిడీ ప్రధానంగా ఎరువులపైనే. సస్యవిషప్పం కాలంలో విదేశీ కంపెనీలు ఎరువుల కొనుగోలకు రైతులను ప్రోత్సహించేందుకు ప్రపంచభూయంక్క ఉచిత ఆధిక సహాయం ప్రభుత్వానికి అందించింది. ఎరువుల వాడకం ఎక్కువైన తర్వాత సహాయాన్ని నిలిపివేసింది. అమెరికా-యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాల్లో పెద్దవెత్తున రైతులకు (భూకామందులకు) సబ్సిడీలు అందుతున్నాయి. వరి, చెరకు మొదలైన పంటలకు మొత్తం ఉత్పత్తి విలువకు మించి ఆయా దేశాల ప్రభుత్వాలు సబ్సిడీలు ఇస్తున్నాయి. సాప్రాజ్యావాడుల ప్రయోజనాలు కాపాడే భారత పాలకులు తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో ఎరువులపై సబ్సిడీ కొనసాగించారు. ఇతర దేశాలు ఇస్తున్న సబ్సిడీలను దృష్టిలో పెట్టుకొంటే భారత పాలకులు యచ్చేది కన్నీటి తుడుపే. ప్రపంచ వాణిజ్య ఒప్పందం, వ్యవసాయ ఒడంబడిక అమల్లోకి వచ్చిన తర్వాత వివిధ దేశాల్లో రైతాంగానికి యచ్చే సబ్సిడీలను దశల వారీగా ఏవిధంగా తగ్గించాలి అన్న ఒప్పందానికి వచ్చారు. ఇది వెనుకబడిన దేశాలకు నష్టదాయకమైంది. వ్యవసాయ ఒప్పందం ప్రకారం ఎరువుల సబ్సిడీని తగ్గించాలని ప్రపంచభూయంక్క భారత పాలకులపై వత్తించింది. అమెరికా-యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలు ఒప్పందాన్ని అమలుపర్చుకుండా “గ్రీన్ బాస్ట్” పేరుతో గతంలో యచ్చిన సబ్సిడీలకన్నా దొంగచాటుగా పెద్దవెత్తున ఇస్తున్నాయి. దాన్ని ప్రశ్నించలేని భారత పాలకులు రైతులకు ఇస్తున్న సబ్సిడీకి వివిధ రూపాల్లో కోతపెట్టడం ప్రారంభించారు. 2010 మార్చి వరకు అన్ని ఎరువులకు ఒకే విధమైన సబ్సిడీ అమల్లో వుంది. 2011 నుండి ఎరువుల్లో ఉన్న పోషకాలను బట్టి సబ్సిడీని యస్తామని అప్పటి యిపివ్ ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. దినివలన పెద్దవెత్తున రైతులు సబ్సిడీని కోత్తోయి అధిక ధరలకు ఎరువులు కొనుగోలు చేయాల్సి వస్తున్నది. రైతులకు అందుతున్న సబ్సిడీనే నామమాత్రంగా వుంటే, దానిలో కూడా కోతపెట్టడం పాలకుల రైతాంగ వ్యతిరేక విధానాలకు, సాప్రాజ్యావాద అనుకూల విధానాలకు అద్దంపడుతున్నది. గత ఐదు సంవత్సరాల్లో రైతాంగానికి పాలకులు యచ్చిన సబ్సిడీలు గమనిద్దాం. (పట్టిక 2వ పేజీలో)

గత ఐదు సంవత్సరాల కాలంలో ఎరువులపై రైతాంగానికి యిస్తున్న సబ్సిడీ 75 వేల కోట్లకు మించిలేదు. తమ చెమట బిందువులద్వారా అహార ధాన్యాలు పండించి దేశప్రజలకు ఆహారాన్ని అందిస్తూ, సంక్లోఘంలో కొట్టుమిట్టుడుతూ అందులో నుంచి

బయటవడలేక బలవన్నరణాలకు పాల్పడుతున్న రైతాంగానికి యిస్తున్న కొద్దుమేర సబ్సిడీకే కుహనా మేధావులు, ఆర్థికవేత్తలు గగ్గోలుపెదుతున్నారు. రైతులకు ఇస్తున్న సబ్సిడీ వలన దేశ ఆర్థికవ్యవస్థ సంకోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నదని, ఆర్థిక సంకోభానికి సబ్సిడీలే కారణమన్నట్లుగా ప్రచారం చేస్తున్నారు. అన్నంపెట్టే రైతాంగానికి ఇస్తున్న నామమాత్రపు సబ్సిడీకి గగ్గోలుపెట్టే కుహనా ఆర్థికవేత్తలు, ప్రతిసంవత్సరం పాలకులు బదాపెట్టుబడిదారులకు ఐదులక్కల కోట్ల రూపాయలు రాయాతీ యిస్తున్న విషయం, గత రెండు సంవత్సరాల కాలంలో పారుబకాయల పేరుతో 4.5 లక్షలకోట్ల రూపాయలను మాఫీచేసిన విషయం మాటల్లదేందుకు నోరు ఎందుకు పడిపోయింది? దేశంలో ఆర్థిక సంకోభానికి బదాపెట్టుబడిదారులు, వారి ప్రయోజనాలు కాపాడే పాలకులు కారణమా? లేక దేశ ప్రజలకు అన్నంపెట్టే రైతాంగం కారణమా? ఈ కుహనా మేధావులు సమాధానం చెప్పాలి.

గత ఏదు సంవత్సరాల్లో దేశంలో ఎరువుపై సజ్ఱోడీ (కోట్ల రూపాయల్లో)

సంవత్సరం	యూరియా			భాస్పరం, పొత్తాష్			మొత్తం ఎరువులు		
	దేశియ ఉత్పత్తి	ఒగుమతులపై	మొత్తం	దేశియ ఉత్పత్తి	ఒగుమతులపై	మొత్తం	దేశియ ఉత్పత్తి	ఒగుమతులపై	మొత్తం
2010-11	15,080	13,906	29,906	16,000	20,850	36,080	31,080	34,756	65,836
2011-12	20,285	12,984	33,269	20,650	16,572	37,222	40,935	33,634	74,569
2012-13	20,600	16,074	36,074	19,942	14,576	34,518	39,942	30,650	70,592
2013-14	26,500	14,354	41,354	16,000	13,928	29,926	42,500	28,780	71,280
2014-15	38,200	16,200	54,400	12,000	8,667	20,667	50,200	24,867	75,067

ఆధారం: భారత ప్రభుత్వ గణాంకాల మేరకు, ఈనాడు 21-7-16

ఎరువులకి యిస్తున్న రాయాతీలు ఎత్తివేస్తే ఎరువుల ధరలు పెరిగి రైతులు అధిక ధరలకు కొనుగోలు చేయాలివస్తుంది. ఆర్థిక సమస్యలు ఎదుర్కొంటున్న రైతులు అధిక ధరలు పెట్టి ఎరువులు కొనలేక వాటి వాడకం తగ్గించుకోవాలి వస్తుంది. ఘలితంగా ఆపోరథాన్యాల దిగుబడి తగ్గుతుంది. “నేషనల్ ఇన్సిట్యూట్ ఆఫ్ అగ్రికల్చరల్ పాలస్” అధ్యయనం కూడా ఎరువుల రాయాతీ ఎత్తివేస్తే పదిశాతండ్రాకా ఆపోరథాన్యాల దిగుమతి తగ్గుతుందని పేర్కొంది. ప్రభుత్వం యచ్చే సబ్సిడీలు ప్రధానంగా చిన్న, సన్వకారు రైతులకు అందాలి. దేశంలో భూస్వాములే ఎక్కువగా సబ్సిడీ ప్రయోజనం పొందుతున్నారు. భూస్వాములకు సబ్సిడీలు ఇవ్వాలిన అవసరంలేదు. వారికి యచ్చే సబ్సిడీలు చిన్న, సన్వకారు రైతులకు బదలాయిస్తే వారికి ఎంతో ప్రయోజనంగా వుంటుంది. ఇతర దేశాల్లో ఇస్తున్న సబ్సిడీలను దృష్టిలో పెట్టుకొని, తాము ఇస్తున్న సబ్సిడీలను దేశపాలకులు గణసీయంగా పెంచాలి వుంది. అలాంటి విధానాలు పాలకులు అమలుపర్చుటంలేదు.

ఎరువుల ధరలు భారతదేశంలో కాకుండా అంతర్జాతీయ మార్కెట్ ధరలకు అనుగుణంగా నిర్ణయించబడుతున్నాయి. బహుళజాతి సంస్కలు అంతర్జాతీయ మార్కెట్పై ఆధిపత్యం చెలాయిస్తున్నాయి. వాటి లాభాలకు అనుగుణంగా ధరలు ప్రకటించబడు తున్నాయి. పెద్దవెత్తున ఎరువుల దిగుమతి చేసుకోవటం వలన భారత రైతాంగం దోషిడీకి గుర్తాపుతున్నారు. 2010 మార్చి వరకు ఎరువుల ధరల నిర్ణయాధికారం కేంద్ర ప్రభుత్వం చేపట్టింది. ప్రైవేటీకరణ, ప్రపంచీకరణలో భాగంగా ప్రపంచబ్యాంక్ వత్తిడి మేరకు ఎరువుల ధరల నిర్ణయాధికారాన్ని వదులుకొని, ఎరువుల కంపెనీలకే దాన్ని కట్టబెట్టింది. ఎరువుల కంపెనీలు ధరలను తమ ఇష్టమొచ్చినట్లు పెంచుతూ వచ్చాయి. కంపెనీల లాభాపేక్షకు 2010 మార్చిలో వున్న డి.ఎ.పి. బస్తాధర 486 రూ. నుండి 2012 నాటికి 1260 రూ.కు, ఎం.ఎ.పి. ధర 234 రూ. నుండి 834 రూ.కు పెరిగాయి. ఒక్క ఏడాడి కాలంలోనే 11 సార్లు ఎరువుల ధరలను కంపెనీలు పెంచాయి.

గత పది సంవత్సరాల కాలంలో ఎరువుల ధరలు పెరుగుతున్న వున్నాయి. ఈ సంవత్సరమే అంతర్జాతీయ మార్కెటలో ఎరువుల ముదిపదార్థాల ధరలు తగ్గాయి. డి.ఎ.పి. ధర టప్పుకు 464 డాలర్ నుండి 355 డాలర్కు తగ్గింది. ఇది భారత కరెన్సీలో 7700 రూపాయలకు సమానం. ఇతర ముదిపదార్థాల ధరలు తగ్గాయి. ఎరువుల ధరలు తగ్గాయని ప్రచారం చేస్తున్నవారు, పెరిగిన ధరలో పోల్చుకొంటే తగ్గింది స్వల్పమస్తుది, తిరిగి ధరలు పెరుగుతాయన్నది మర్చినట్లువున్నారు. ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వం కొత్తగా ప్రవేశపెట్టిన పోషకవిలువలు, పోషణ విలువల ఆధారంగా ఇస్తున్న సబ్సిడీ ఎరువుల ధరలు పెరిగినప్పుడు పెంచాలి వుంది. ఆ విధానాన్ని అమలు జరపలేదు. ముందు నిర్ణయించిన సబ్సిడీనే ఇస్తున్నది. గత సంవత్సరం (2015-16)లో కేంద్ర ప్రభుత్వం డి.ఎ.పి. మీద టప్పుకు 12,350 రూపాయల సబ్సిడీ యిచ్చింది. ప్రభుత్వం అనుసరించిన విధానాల ఘలితంగా ఎరువుల ధరలు తగ్గినా ఇస్తున్న సబ్సిడీని కొనసాగించాలి వుంది. కేంద్ర ప్రభుత్వం అందుకు విరుద్ధంగా వ్యవహరించింది. ఎరువుల ధరలు పెరిగినప్పుడు సబ్సిడీ పెంచి ప్రభుత్వం, ధరలు తగ్గినప్పుడు సబ్సిడీని తగ్గించకూడదు. ధరలు తగ్గాయనే నెపంతో గత సంవత్సరం యిచ్చిన 12,350 రూ. సబ్సిడీని 8,945 రూపాయలకు తగ్గించింది. యధాతథంగా సబ్సిడీని కొనసాగించి వుంచే

డి.ఎ.పీ. బస్తాకు 170 నుండి 190 వరకు తగ్గేది. సబ్మిషన్ తగ్గటంవలన డి.ఎ.పీ.కి 125 రూ; పొట్టాష్ట్ కి 250 రూ మేరకే ధర తగ్గింది. తగిన ఎరువుల ధరల రేట్లు కూడా ఎప్పుడు అమల్లోకి వస్తాయో చెపులేదు. ఈ విధంగా కేంద్రప్రభుత్వం రైతాంగ ప్రయోజనాలు దెబ్బతీసి, తాను యిస్తున్న సబ్మిషన్ తగ్గించుకొంది.

నుత్రజని, భాస్వరం, పొట్టాష్ట్ ఎరువులకు మాత్రమే ధరలు తగ్గాయి. యూరియాకు ధర తగ్గలేదు. దిగుమతి చేసుకొంటున్న ఎరువుల్లో యూరియానే ఎక్కువగా వుంది. అన్నిరకాల ఎరువులు ఎంతమెత్తంలో వాడుతున్నారో అంతకు రెట్టింపు యూరియాను రైతాంగం వినియో గిస్తున్నారు. కాంప్లెక్స్ ఎరువుల ధరలు ఎక్కువగా వుండటంతో ఖర్చు తగ్గించుకొనేందుకు చిన్న, సన్వకారు రైతులే కాకుండా, ధనిక రైతులు కూడా ఎక్కువ యూరియాని పైరుకి వాడుతున్నారు. యూరియా వాడకం వలన భూమి గుల్బారుతున్నా, చీడపీడలు వ్యాపించినా దాన్నే వాడాల్సిన పరిస్థితి రైతాంగానికి ఏర్పడింది?

ఎరువుల ముదిపదార్థాలు అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో పెరిగాయని ధరలు పెంచేందుకు కంపెనీలకు అనుమతి యిస్తున్న పాలకులు, ముదిసరుకుల ధరలు తగ్గినప్పుడు ఎరువుల ధరలను ఎందుకు తగ్గించటంలేదు? ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానం రైతాంగాన్ని దారుణమైన దోషించి గురిచేస్తున్నది. 2022 నాటి రైతుల ఆదాయాన్ని రెట్టింపు చేస్తామని ఊదరగొడుతున్న పాలకులు, ఎరువుల సబ్మిషన్ పెంచకుండా, పంటలకు న్యాయమైన ధరలు ప్రకటించకుండా, సేద్యపు ఖర్చులు తగ్గించకుండా రైతుల ఆదాయాన్ని ఎలా పెంచగలుగుతుంది?

○○○○○